

מטעמי תורת זילים

פרשת כי תבוא – מעלת לשון הקודש

משה רבינו ציוה את ישראל על הברכות והקללות שבהר גריזים ובהר עיבל כפי שנאמר "ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: אלה ועמדו לקרף את העם על הר גריזים בעברכם את הירדן שמעו ולי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: ואלה ועמדו על הקללה בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי: וענו הקללים ונאמרו אל כל איש ישאל קול רם" (דברים כו, יא - יד), ולמדו רבותינו כי הלויים אמרו את הברכות והקללות בלשון הקודש (ראה גמי סוטה דף לג ע"א).

ויש להתבונן, מהי מעלתה של 'לשון הקודש' שהלויים הקפידו לדבר דווקא בלשון זו אל עם ישראל שעמדו על הר גריזים ועל הר עיבל?

בלשון הקודש נברא העולם ובה מדברים מלאכי השרת וכל צבא השמים

לשון הקודש היא השפה שמלאכי השרת (גמי חגיגה דף טז ע"א, זוהר פרשת נח דף עד ע"ב ספרי תורה ד"ה קומטורא דהרמטא) **וכל צבא השמים מדברים בה** (זוהר פרשת נח דף עה ע"ב ד"ה תא חזי דהא) **לפני ה' יתברך** (יבעל שם טוב על התורה' פרשת נח אות קעג מספר 'צפנת פענח'). **לשון זו חביבה עליהם** (לב אריה' פרשת ויצא אות כז ד"ה ויאמר אלף) **ואינם מכירים שום שפה אחרת** (יכתם פי' על זוהר פרשת נח דף עה ע"ב ד"ה יכיון שאתחלף לישנהו). וראה שם שזה למעט ית קולי, וכן גבריאל המלאך שידעם שפות נוספות). וזה מה שאומרים בברכת יוצר אור של תפילת שחרית "וַיִּצְרֵם מְשֻׁרְתָיו כְּלָם עוֹמְדִים בְּרִים עוֹלָם וּמְשֻׁמְיָעִים בְּיָרְאָה יְחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם", **כאשר "בקול דברי אלקים חיים" – היא לשון הקודש** (פירוש סידור התפילה' לבעל ה'רוחק' פרק מ' יוצר אור ד"ה יוצר משרתיו, 'היכל הקדש' לר' משה בן מימון אלבו דף יג ע"ב ד"ה תתברך ה' אלקינו). ועוד מוסיפים ואומרים "וְכָל־כֶּלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מְאֵה וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְהָ בְּרוּךְה' וּבְנִעֲמָה", **כאשר "בשפה ברוכה" – היא לשון הקודש המבורכת** (פירוש סידור התפילה' לבעל ה'רוחק' פרק מ' יוצר אור ד"ה בשפה ברוכה). **לכן התיבות "בשפה ברוכה" עם הכולל יוצאים בגימטריא "לשון הקודש"** (טעמי המצוות' לר' מנחם רקנאטי בחלק יוצר אור ד"ה בשפה ברוכה).

הקב"ה ברא את עולמו בלשון הקודש (בראשית רבה יח, ד) **על ידי צירופי האותיות** (קומץ המנחה' לר' צדוק הכהן מלובלין חלק ב אות ז) **שבתורתו. ועל כן הטביע בטבע העולם שאם ייוולד תינוק והוא לא שמע מאחרים שום לשון בתחילת דיבורו – אזי יהיה תחילת דיבורו** (מעבר יבקי' שפתי רגנות סוף פרק מג, עפ"י רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה מדבר בלשון, 'מגדל עוז' ליעביץ' חלק מדבר בלשון) **מעצמו** (מגדל עוז' ליעביץ' חלק לח עליית הלשון פרק שני ד"ה ומדברים בלשון) **בלשון הקודש** (מעבר יבקי' שפתי רגנות סוף פרק מג, עפ"י רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה מדבר בלשון, 'מגדל עוז' ליעביץ' חלק לח עליית הלשון פרק שני ד"ה ומדברים בלשון הקודש). **כך היה עם אדם הראשון שדיבר בלשון הקודש אף שלא למד מאחרים** (רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כב ד"ה מדבר בלשון), **וכך היה גם עם המלאכים שנפלו מן השמים ונשאו את בנות האדם** (ראה בראשית ז, ד), **שכשהם הולידו אז מיז היו הילדים עומדים על הרגלים ומדברים בלשון הקודש** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כב ד"ה ואומר הנפילים) **אף שלא למדו עדיין שום לשון מאבותיהם** (רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה מדבר בלשון) (להרחבה על אותיות לשון הקודש ראה מאמרינו לפרשת בראשית – כי"ב אותיות לשון הקודש').

וכן היה גם בניסיון הראשון שהתנסה בו אברהם אבינו. **שכאשר הוא נולד ביקשו כל גדולי המלכות להורגו ולכן החביאו אותו במשך שלש עשרה שנה במסתור מתחת לארץ** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה עשרה), **ואף על פי כן הכיר את בוראו בהיותו בגיל שלוש שנים** (ראה גמי' נדרים דף לב ע"א) **ולא התפתה כמו בני דורו לעבוד את השמש והירח. ואז הוא היה מדבר מאליו** (רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה לאחר י"ג שנה) **בלשון הקודש** (פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה עשרה) **מבלי שאף איש לימד אותו את הלשון באותן שלש עשרה שנה** (רד"ל על 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כז ד"ה מדבר בלשון). וראה (מעבר יבקי' שפתי רגנות סוף פרק מג שהיה עוד משה שאירע במשך הדורות). **אמנם הקב"ה לא דיבר עם אברהם אבינו במשך שנים רבות בלשון הקודש' אלא בלשון תרגום שנאמר "אחר הדברים האלה ה'ה' דבר ה' אל אברהם במחזה לאמר"** (בראשית טו, א), **וכמו שהיה אצל בלעם "נאם שִׁמְעַם אֲמָרִי אֶל אֲשֶׁר מַחְזֵה שְׁדֵי יַחְזֵה"** (במדבר טו, א). **ורק אחרי שאברהם נימול החל הקב"ה לדבר עמו בלשון הקודש**. לכן הוא נקרא בשעת המילה 'אברהם' שהוא נוטריקון 'אב המון גוים' שהן תיבות מתוך לשון הקודש (ישמו אברהם' לר' אברהם פאלאני חלק א מערכת מ ערך מילה אלת לח).

דור מגדל בבל הצליח במעשיו כי כולם היו מדברים אז לשון הקודש

ה' יתברך דיבר עם אדם וחוה בלשון הקודש. ואחר כך המשיכה לשון זו דור אחר דור (מגדל עוז' ליעביץ' חלק לח עליית הלשון פרק שני ד"ה הקבלה), **עד שבימי דור הפלגה כל העולם היו מדברים בלשון הקודש** (רבינו בחיי' בראשית יא, ט, ועפ"י 'פרקי דרבי אליעזר' פרק כד ד"ה רבי שמעון אומר) **כפי לשונם של מלאכי השרת** (עפ"י 'תוספות' להחיד"א על 'אבות דברי נתן' פרק לו ד"ה שלשה כמלאכי השרת. עפ"י) **וזה מה שנאמר "ונהי כל הארץ שפה אחת ודבָרם אחדים"** (בראשית יא, א), **"דבָרם אחדים" – שהיו מדברים בלשון יחידו של**

חדש! חדש! חדש! חדש!

קוראים יקרים! עלות הוצאת הספרים גדולה ואנו צריכים את עזרתכם הנדיבה!

בעזרת ה' ובשעה טובה ומוצלחת אנו עומדים לפני הדפסת הספר הראשון בסדרת "מטעמי תורת חיים" אשר יכלול את המאמרים שהתפרסמו בעלון. **דעו לכם! אין לנו שום סיוע מוסדי ולכן אנו זקוק לתרומתכם הנדיבה כדי שנוכל להעלות את הדברים שאתם קוראים מידי שבוע על ספר לתועלת הרבים בכל העולם כולו!** ניתן לתרום להוצאת הספר ולהנציח את התרומה להצלחה ורפואה או להבדיל לעילוי נשמה. **אשרי מי שיהיה לו חלק בהפצת התורה הגדולה הזאת לדורי דורות!** המבקשים לתרום ולהנציח ניתן ליצור קשר ישירות עם המחבר בטלפון 052-7675933 וכן ניתן להעביר תרומה לחשבון הבנק שהוקם אך ורק למטרת מימון הוצאת הספר: שם החשבון חיים לגר **בנק הדואר** שמספרו 09 סניף 001 מספר חשבון 30608503

תרומה דרך הטלפון עם מערכת "נדריים מו":
מחיינים למספר טלפון 03-7630585
מקיימים שלוחה 9986
לתרומה עבור הוצאת הספר - **נא להקיש 1**
לתרומה עבור הדפסת עלון מטעמי תורת חיים - **נא להקיש 2**
בוחרים את סוג התרומה - רגילה או הוצאת קבע
ואז להקיש את סכום התרומה ושאר פרטי האשראי.

ניתן גם לתרום בעמדת "נדריים פלוס" בבתי הכנסת:
יש לרשום את שם הקופה "מטעמי תורת חיים"
ולהמשיך את ביצוע התרומה באשראי לפי ההוראות.

בידים (יְדֵרוֹת עַל הַתּוֹרָה; לִרְיֵה יְהוֹשֻׁעַ אֲבָן שׁוֹעִיב פִּרְשֵׁת נַח דָּף הָעֵינַי טוֹר בְּדִיָּה כִּי יֵשׁ בְּעַמִּים). **ותיבות אלו נפלו בתוך שבעים הלשונות בעת בלבול הלשונות בדור הפלגה, וחכמים ליקטו את אותן התיבות מבין האומות על ידי רוח קודשם** (מדרש תלפיות: ענף אפיקומן ד"ה לא מפני שאפיקומן) **או כפי קבלה שהיה בידם** (יְדֵרוֹת עַל הַתּוֹרָה; לִרְיֵה יְהוֹשֻׁעַ אֲבָן שׁוֹעִיב פִּרְשֵׁת נַח דָּף הָעֵינַי טוֹר בְּדִיָּה כִּי יֵשׁ בְּעַמִּים) **על מנת להשתמש בהם בספרי הקודש, כי קודש הן** (מדרש תלפיות: ענף אפיקומן ד"ה לא מפני שאפיקומן).

כך במצות תפילין נאמרה בה התיבה "לְטוֹטְפֶת" (דברים יא, יח) שהיא בלשונות אחרים. כי 'טט' בלשון כתפי הוא 'שטים', ו'פת' בלשון אפריקי הוא 'שטים' (ראה גמי סנהדרין דף ד ע"ב, גמי זבחים דף לו ע"ב, גמי מנחות דף לד ע"ב) ('שליה הקדושה' מסכת פסחים מצה עשירה ד"ה ובווהר פרשת אחרי מות). **וכן התיבה "קְשִׁיטָה" (בראשית לג, יט) הוא בלשון אפריקי, שהרי שם קוראים לערך כסף הנקרא 'מעה' בשם 'קשטיה'. וכן בעניין קניית מערת המכפלה נאמרה התיבה "פְרִיטִי" (בראשית כ, ה) שבלשון כרכי הים היו קורין למכירה בשם 'כירה' (ראה גמי ראש השנה דף כו ע"א) (פירוש להחיד"א על מסכת סופרים פרק א' ד"ה יועדין צריכין). **וכן על התיבה "וְאֶתְהֵן" (ויקרא כ, יד) שבלשון יווני 'הן' הוא 'אחת' (ראה רש"י ויקרא כ, יד, גמי סנהדרין דף ד ע"ב) ('שליה הקדושה' תורה שבעל פה ד"ה ובכלל פה קדוש הוא). **ועוד אמרו שהתיבה 'אפיקומן' היא תיבה יוונית, אך היא גם נוסריקון 'אפיקו-מיני-מזונות' (ראה רש"י גמי פסחים דף קט ע"ב ד"ה ונוליא דאבא) כי היא למעשה תיבה שמקורה בלשון הקודש (מדרש תלפיות: למחבר הישג מוסרי: ענף אפיקומן ד"ה לא מפני שאפיקומן). **וכן יש בעוד הרבה מקומות ('שליה הקדושה' מסכת פסחים מצה עשירה ד"ה ובווהר פרשת) גם בספרי הנביאים והכתובים** (פירוש להחיד"א על מסכת סופרים פרק א' ד"ה יועדין צריכין).******

מלאכי השרת מעלים רק את התפילות שנאמרות בלשון הקודש

כאשר אדם מתפלל בלשון הקודש ראוייה תפילתו להתקבל ('שליה הקדושה' מסכת ראש השנה ד"ה או נקט לשון ארמית), **שתיבות אלו של 'לשון הקודש' עומדות ברומו של עולם ואין ערוך להן** (נפש החיים: לר' חיים מוולוז'ין שער ב סוף פרק יג בתנח"ח), **ומזדככת רוחניות האותיות שלהן והן נכנסות בעולם המלאכים ומתעלות הלאה** (יאר החמה: לר' אברהם אוליא על זוהר פרשת נח דף עד ע"ב סתרי תורה ד"ה 'אשתמודע' מהרמ"ק). **ומלאכי השרת בעצמם מיישרים ומכניסים את אותה התפילה לפני מן הפרגוד – לפי שהעולם נברא בלשון הקודש ומלאכי השרת בעצמם משתמשים בה** ('שליה הקדושה' מסכת ראש השנה ד"ה או נקט לשון ארמית). **וגם שבעים שרי אומות העולם בעליונים הממונים כל אחד על אומה אחרת, מבינים ויודעים את 'לשון הקודש' ויכולים להעלות את התפילה של המתפלל בה. אך אם האדם מתפלל בלשון אחרת אז מבין אותה רק השר הממונה על אותה אומה שזו לשונה, ואין מבינים אותה השרים האחרים כדי להעלותה** (ברית שלום: לר' פינחס בן פילטא פרשת עקב דף קיג ע"א טור א ד"ה והיו לטטפת בין עניים).

אם אדם מתפלל בשאר הלשונות שאינן קודש, אזי אין תפילותיו מזדככות ברוחניותן לעלות למעלה (יאר החמה: על זוהר נח דף עד ע"ב סתרי תורה ד"ה 'אשתמודע' מהרמ"ק), **ואין מלאכי השרת מסייעים לתפילתו** ('שליה הקדושה' מסכת ראש השנה ד"ה או נקט לשון ארמית) **כי הם אינם יודעים ואינם מכירים בלשונות אחרים** (זוהר פרשת נח דף עד ע"ב ד"ה תא חזי) **וגם לא מכירים בפניו של המתפלל בהם** ('מאמר אס כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק א סימן לא). **לכן גם אם אדם מתפלל על חולה, צריך להתפלל בלשון הקודש ולא בשאר הלשונות מפני מלאכי השרת, אלא אם מתפלל סמוך לחולה שאז השכינה נמצאת מעל ראשו ויכול להתפלל בכל לשון** (ראה גמי שבת דף יב ע"ב) (מזמור לאסוף דיני מצות ביקור חולים ד"ה הבא לכבוד), **וזה בדומה למה שהותר להתפלל בציבור בשאר לשונות** (ראה שו"ע או"ח סימן קא סעיף ד) **כי הקב"ה מקבל את תפילת הרבים בלי אמצעי של מלאכים** (באר היטב: שו"ע או"ח סימן קא סעיף ד אות ז, משניב סימן קא סעיף ד' ס"ק י"ג וט"ו ועיי"ש).

אמנם אם המתפלל הוא 'עני בדעת' כלומר שאינו מבין בלשון הקודש, אך הוא שופך ליבו לפני ה' הבוחן כליות ולב – יכולה תפילה זו להיות נחת רוח לפניו יתברך יותר מתפילה בלא כוונה בלשון הקודש ('מאמר אס כל חי' להרמ"ע מפאנו חלק א סימן לא). **ועליו נאמר "תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יִטְעֹן וְלִפְנֵי ה' יִשְׁפָּךְ שִׁחוֹ" (תהלים קב, א) שאם האדם הוא "עני" בדעת 'לשון הקודש' אל יחוש אם מלאכי השרת אינם מסייעים לתפילתו שבלשון לעז, אלא "לפני ה' " לבדו יִשְׁפָּךְ שִׁחוֹ" גם בלי סיוע ממלאכי השרת (ידי יהודה: על 'מאמר אס כל חי' להרמ"ע מפאנו סימן לא). **מכל מקום, אם האדם לא יכול לכוון כראוי יזהר להתפלל רק בלשון הקודש, כי התיבות של לשון הקודש בעצמן קדושתן היא למעלה, ועולה התפילה כהוגן** ('ביאור הלכה' או"ח סימן קא ד"ה יכול) **עם מלאכי השרת שמעלים את התפילות.****

בלשון הקודש יש קדושה וראוי להיזהר מלדבר בה במקומות מטונפים

היה מנהג בישראל שאם יש איש ישראלי חולה, אז מספרים זאת בלשון לעז שהיו המורגלים בה ולא בלשון הקודש. ואילו כשהיה גוי חולה, היו אומרים בלשון הקודש "פלוני הוא חולה". והטעם בזה, משום שהדיבור בלשון הקודש מסוגל להתקיים, וכיון שלא רצו שיתקיים על איש מבני ישראל לכן היו אומרים בלעז ולא בלשון הקודש, מה שאין כן על גוי. וגם התנא בפרקי אבות כשלא רצה שיחולו דברי קללה על ראשם של ישראל, נשמר בדיבורו שלא לדבר בלשון הקודש אלא בלשון ארמית "הוא ה'ה אוקר נגד שְׁמָא אָבָד שְׁמָה, וְדָלָא מוֹסִיף יָסָף, וְדָלָא לִיף קִטְלָא חֲבִי, וְדָאֲשִׁימֵשׁ בְּתַנְגָּא תְלִיף" (ראה משנה אבות א, יג) (דברים נחמדים: למהרצ"א מדינוב אבות פרק א משנה יג) שפירושו "מי שנמשך שמו למרחוק מתוך שררה ורבנות – יאבד שמו, ומי שלא מוסיף בלימודו – יאסוף אל עמיו, ומי שלא לומד – חייב מיתה, ומי שמשתמש בכתרה של תורה – יחלוף ויעבור מן העולם" (רבינו עובדיה מברטנורא: פרקי אבות א, יג).

ולכן הברכות והקלות על הר גריזים והר עיבל נאמרו דווקא בלשון הקודש "וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אֶת הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: אֲנִי יְעֲמִדוּ לְבָרְךָ אֶת הָעָם עַל הַר גְּרִיזִים בְּעָרְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן שְׁמַעוּ וְלוֹי וְיִהְיֶה וְיִשְׁשָׁכְר וְיִוֹסֵף וְיִבְנֶינָם: וְאֲנִי יְעֲמִדוּ עַל הַקְּלָה בְּהַר עֵיבָל רְאוּבֵן וְגַד וְאֲשֶׁר וְזַבְוּלֹן וְדָן וְנַפְתָּלִי: וְעֵנִי הַלְוִיִּים וְאֶמְרוּ אֵל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רֶם" (דברים כו, יא - יז), ולמדו רבותינו כי הלויים אמרו את הברכות והקלות דווקא בלשון הקודש (ראה גמי סוטה דף לג ע"א), **משום שהיה צריך שיהיה קיום לברכות שניתנו לישראל, וזה יכול היה להיות דווקא בלשון הקודש כי סגולתה לתת כוח שיתקיים הדבר, שהרי בלשון זו נבראו השמים והארץ וכל הנבראים הקיימים בעולם. ואף הקלות היו צריכות להיאמר בלשון הקודש, כיון שקלות אלו מוכרחות לקבלת התורה** (ראה גמי סוטה דף לו ע"א - ע"ב) **וגם להם צריך שיהיה כוח קיום** (ברכה משולשת: למחבר ספר 'בני יששכר' מסכת סוטה פרק ז מ"ח).

צריך כל אדם לשמור על קדושת לשון הקודש. לכן אף שהותר לדבר בלשון הקודש במקומות מטונפים, הרי זה מותר דווקא מדוחק כגון לבקש דבר הצריך לאדם שם בעת המידא. אבל מי שיוזע ומכיר לשון אחרת ודאי חייב לנהוג חומרה בעצמו ולדבר שם באותה לשון, כי צריך להיזהר שלא לזלזל בקדושת לשון הקודש (מגמל עזרי' לעיב"ץ ח"ק לח עליות הלשון פרק שני ד"ה ומדברים בלשון הקודש). **והוא הדין שצריך להיזהר בזה במקומות שיש בהם עבודה זרה. מטעם זה היו כאלה בגלות שהרגילו את בניהם שלא לדבר בלשון הקודש** (נהגות החתם סופר על המגן אברהם או"ח סימן פה אות ב). **וכבר היה מעשה באדם אחד שהאריך ימים וכששאלו אותו במה זכה לכך, אמר שלא היה מדבר בלשון הקודש בבית המרחץ ובבית הכסא אפילו בדברים של חול שהותרו. וסיפר שהואיל והוא עשה גדר ותוספת, לכן הוסיפו גם לו על שנותיו (ספר חסידים: סימן התקנ"ד).**

ריגיל כל אדם את עצמו לדבר בלשון הקודש ובפרט בשבתות וימים טובים

אשרי מי שמרגיל את עצמו לדבר בלשון הקודש ('שליה הקדושה' מסכת שבת ד"ה ובדיבור ארז"ל בפרק) **להיותה שגורה על פיו. לפי שהיא לשון צחה המועילה לנשמה** (קב הישר פרק ג ד"ה וטוב יותר להרגיל) **ומזככת אותה** (יסוד יוסף: רבו של מחבר יקב הישר' פרק ג ד"ה וטוב יותר), **ואין שיעור למעלתה** (ידעת חכמה: שער השבת סוף פרק אחת עשרה ד"ה 'קדושת הדיבור' בשם השליה

הקדוש). וגם כאשר הבן הקטן מתחיל לדבר, אביו ירגיל אותו לדבר בלשון הקודש (אור צדיקים) בחלק ספר מוסר נושא יסוד גדול בגידול הבנים) אות ג) וְלִמַּד עִמּוֹ כָּל דָּבָר בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ, כְּדֵי שִׁירְגִיל אֶת עַצְמוֹ בַּקּוֹדֶשׁ לְדַבֵּר בְּלִשׁוֹן זֶה וְלֹא בְשָׂאֵר לְשׁוֹנוֹת (קב הישר פרק פב ד"ה הזכות השלישית). ואם אינו מדבר עמו לשון הקודש ואינו מלמדו תורה ראוי לו כאילו הוא קוברו שנאמר "וְלִמְדוּתְמָם אֲתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם" (דברים יא, יט) ואחר כך נאמר "לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם" (דברים יא, כא), וזה כדי לומר שאם מלמדים את הבנים ומדברים עמם בלשון הקודש אז ירבו ימיכם וימי בניהם, ואם לא אז חלילה להיפך (זכר דודי לר' דוד זכות ממודיט מאמר שני תחילת פרק א דף א ע"א ד"ה יוצר האדם).

לכן ישראל הנמצאים בגלות צריכים לדבר עם הנערים בלשון הקודש, כדי שלא יהיו כמו אחרי גלות בית ראשון שאז נאמר "גַּם בְּיָמֵינוּ הָהֵם רָאִיתִי אֶת הַיְהוּדִים הַשִּׁיבּוֹ נְשִׁים אֲשֶׁר־דִּיּוֹת עֲמֻנִיּוֹת מוֹאֲבִיּוֹת: וּבְנֵיהֶם חֲצִי מְדַבֵּר אֲשֶׁר־דִּיּוֹת וְאֵינָם מְפִיְרִים לְדַבֵּר יְהוּדִית וְכִלְשׁוֹן עַם נְעָם" (נחמיה יג, כד) (זכר דודי מאמר שני תחילת פרק א ד"ה יוצר האדם דף א ע"א). כי ישראל שבגלות נשאו נשים נוכריות שנאמר "רָאִיתִי אֶת הַיְהוּדִים הַשִּׁיבּוֹ נְשִׁים אֲשֶׁר־דִּיּוֹת עֲמֻנִיּוֹת מוֹאֲבִיּוֹת", וכיון שהנשים הנוכריות הללו לא היו יודעות את לשון הקודש, לכן לימדו את בניהם שנולדו להן לדבר בשפת עמם. וכך ישראל שכחו בגלות את לשון אבותם, והיא נשארה רק אצל חכמי הדור ההוגים בתורת ה' תמיד. מטעם זה שמותיהם של רבים מעולי בבל היו שמות שנלקחו מלשונות הגוים. וכשראה עזרא הסופר וסיעתו שנשתכחה לשון הקודש, הם הוצרכו לתרגם את התורה ללשון ארמית כדי שהמון העם יבין (ראה גמי שהדריך דף כא ע"ב בשם מר זוטרא) (זכר דודי מאמר א פרק פב דף ר"ה ד"ה וְאֵם מִצְאָנוּ).

ומטעם זה תיקנו אנשי כנסת הגדולה את נוסח התפילות שבמשך היום דווקא בלשון הקודש אף שתפילה יכולה להיאמר בכל לשון, כי בעקבות חורבן בית המקדש הראשון התערבו ישראל בין הגוים ונולדו להם בנים בארצותיהם והיתה שפתם משובשת ומעורבת מלשונות הנוכריות, עד שלא היה יכול אפילו אחד מהם להתפלל ולדבר כל צרכו בלשון עברית אלא רק בשימוש ותערובת לשון נכרית וכך 'לשון האמת' היתה כלה ונחרצת ונכחדת מן הארץ. וכשראו אנשי כנסת הגדולה את הרעה החולה הזאת, הם החליטו לתקן את התפילות בלשון הקודש, בשפה ברורה ולשון קצרה וזה ברה וישרה ומטוהרת מכל חלאת לשון נוכרית, ואשר יש בכוחה לעורר כוחות עליונים בנקל ולעלות במעלות רוחניות. וכוונתם שעל ידי כך כולם יהיו מתפללים ומברכים בשפה אחת ולשון אחת של עברית (זכר דודי לר' דוד זכות ממודיט מאמר שני סוף פרק א ד"ה יוצר האדם דף ב ע"א ד"ה ואחרי הודיע ה' ד"ה אביטא נא וראה). ואחריהם באו חכמי המשנה וגם שנו דבריהם בלשון הקודש דווקא, כדי להגביר את כוח הקדושה והברכה בכל העולמות (תולדות משונו לר' שמשון נחמני על פרקי אבות פרק שיש משנה א ד"ה ע"ז גדל כחם) (ולחריבה מדוע התלמוד הזהיר וכתבו בלשון ארמית ראה מאמרנו לפרשת ויצא – 'סודה של השפה הארמית').

וביום השבת (שליה הקדושה) מסכת שבת ד"ה ובדיבור ארז"ל בפרק, 'דעת חכמי' למהר"ל פוחוביצר שער השבת סוף פרק אהת עשרה ד"ה 'וקדושת הדיבור' בשם השליה הקדושה) **אין לדבר אלא בלשון הקודש** (אור צדיקים) למהר"ם פאפירש סימן טז אות כח, 'שליה הקדושה' מסכת שבת ד"ה ובדיבור ארז"ל בפרק, 'דעת חכמי' למהר"ל פוחוביצר שער השבת סוף פרק אהת עשרה ד"ה 'וקדושת הדיבור' בשם השליה הקדושה). **וכן נוהגים אנשי מעשה שלא לדבר בשבת בלשון זרה אלא רק בלשון הקודש, ואפילו בדברים שהם הכרחיים** (שליה הקדושה) מסכת שבת ד"ה ובדיבור ארז"ל בפרק, 'יש להיזהר בזה גם בימים טובים' (אור צדיקים) למהר"ם פאפירש סימן כט אות כח). **וכך נהג האר"י ז"ל שהיה נזהר לא לדבר בליל שבת או ביום שבת בלשון לעז** (שער הכוונות) להרא"י ז"ל דרושי ליל שבת דרוש א' ענין סעודת שבת ד"ה ענין המנהגים) **אלא בלשון הקודש** (פרי עץ חיים) למהר"ל ז"ל שער השבת סוף פרק בא). **ורק אם היה מספר איזה דרוש בתורה לחברים החכמים וראה שצריך לאומרו בלשון לעז שיבינו השומעים** (שער הכוונות) להרא"י ז"ל דרושי ליל שבת דרוש א' ענין סעודת שבת ד"ה ענין המנהגים, 'פרי עץ חיים' למהר"ל ז"ל שער השבת סוף פרק בא). והיה האר"י ז"ל נזהר בזה אפילו עם אשתו שהיה מדבר עמה רק בלשון הקודש ביום שבת, אף שבהיותו במצרים לא היה נמצא בביתו כל השבוע אלא רק ביום שבת קודש (ליקוטי השי"ס להרא"י ז"ל חלק שבתי האר"י ד"ה ולא חק לביתו).

לעתיד לבוא גם כל אומות העולם ידברו רק בלשון הקודש

הקב"ה קרא שמות בלשון הקודש לשמים ולארץ ולכל אשר בהם, ולכל המלאכים ומחנות הצבא אשר בשמים. בלשון זו אמר את כל דברי התורה לעם ישראל ואת דברותיו הקדושות אשר בהר סיני, ובה התנבא את כל הנבואות ביד נביאיו, וכן כל שאר דברי הקדושה. בלשון זו גם נקראים שמותיו הקדושים כגון א-ל, אלהים, צבאות, שד-ושים יהו"ה הגדול והמיוחד – ומכל טעמים אלו נקראת לשון זו 'לשון הקודש' (רמב"ן שמות ל, ג). ועל כך שישראל זכו ללשון הקודש, תיקנו רבותינו לשבח ולהודות בכל שלושת הרגלים "אֲתָהּ בְּחֻרְתֵּנוּ מִכָּל הַעַמִּים אֲהַבְתְּ אֹתָנוּ וְרָצִיתְּ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת" (מתוך תפילת עמידה לשלושת הרגלים), "וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת" – של אומות העולם, על ידי שנתנו לישראל את לשון הקודש (מפרוש סידור התפילה) לבעל הרוקח פרק כק תפלת המעשרים ד"ה אתה בחרתנו) **שאינו שיעור למעלתה** (עפ"י 'שליה הקדושה' מסכת שבת ד"ה ובדיבור ארז"ל בפרק), **ולשון הקודש נשארה שפתם של עם ישראל הנמצאים תחת הנהגת ה' יתברך** (עפ"י הרמ"ד וואלי בראשית פרק י פרשת נח ד"ה מ"יש בכלם ללשונותם).

אך לעתיד לבוא גם כל אומות העולם ידברו בלשון הקודש (לקט שכחה) למחבר 'ליקוטי חדש' ערך 'משיח ותחיית המתים' אות כד בשם הציוני) כמו שנאמר "כִּי אֶזְרָא אֶתְּפָחֶךָ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקַרְאֵם כְּלָם בְּשֵׁם ה' לְעִבְדוֹ שְׂכָם אֶתְּד" (צפניה ג, ט) (הרמ"ד וואלי בראשית פרק יא פרשת נח ד"ה ואלה תולדות שם), "שְׂפָה בְרוּרָה" – היא 'לשון הקודש' הנקראת שפה ברורה ונקיה אל מול שפתם של הגוים (מצודת ציון צפניה ג, ט). **ועתידים הגוים לעזוב את כל הלשונות הזרים שהם מדברים בהם** (מצודת דודי צפניה ג, ט) **ולשוב למקורם ושורשם** (ספר הלקוטים) להרמ"ד וואלי חלק א' עמי רב ענין שחז"ל השתמשו בליהק מלשונות הגוים ד"ה ענין מה) **כפי שהיה** (נבול בנימין) חלק א' דרוש לט לפרשת בלק דף ע"א ע"ב טור ב ד"ה יבוקש הזמן) **בראשונה** (ספר הלקוטים) להרמ"ד וואלי חלק א' עמי רב ענין שחז"ל השתמשו בליהק מלשונות הגוים ד"ה ענין מה) **ולדבר רק בלשון הקודש** (מצודת דודי צפניה ג, ט), **ובזה יתייחדו כולם "לקרא כלם בְּשֵׁם ה' לְעִבְדוֹ שְׂכָם אֶתְּד" (נבול בנימין) חלק א' דרוש לט לפרשת בלק דף ע"א ע"ב טור ב ד"ה יבוקש הזמן). ולכך רומז גם הפסוק "וְהָיָה ה' לְמִקְדָּשׁ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה ה' אֶתְּד וְשָׂמוּ אֶתְּד" (זכריה יד, ט) כלומר שלא ידברו אז כי אם בלשון הקודש אשר בו נמצא שמו הנכבד של ה' (מדרש תפילות ענין יחוד ד"ה ביום ההוא היחיד). במהרה בימינו, אמן.**

לחמשך הפצת העלון באמצע עותקים כל שבוע אנו זקוקים לעזרתם במימון עלויות הוצאות הדפוס! בואו ותהיו שותפים בזיכוי הרבים ולימוד התורה הגדול ברחבי הארץ! אנא צרו קשר במספר הטלפון 052-7675933

<p>העלון מופץ לרפואתו השלימה בכל רמ"ח אבריו וש"סיה גידוליו של אברהם אהרון בן מרים הי"ד</p>	<p>העלון גם לרפואתו השלימה של יעת לאה בת שמחה הי"ד בת-שבע בת אסתר הי"ד</p>
<p>העלון מופץ לעילוי נשמת בְּרִטָה בָּרוּרָה בת טובה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם לעילוי נשמת אליהו בן גיט ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם לעילוי נשמת רחל בת גרשון ושרה א"ת דוד</p> <p>דוד בן ישי – הורגל ספרים ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>העלון מופץ לעילוי נשמת עמיאל בן אסתר ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>העלון גם לעילוי נשמת מאיר בן משה ז"ל, יונה בן שמואל ז"ל, ברכה בתיה בת מאיר ז"ל, חיים בן לויב ז"ל, מרים בת שמואל ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>העלון גם לרפואתו השלימה של עליה בת אסתר ז"ל שירה אושרת בת מוסדי ז"ל יעל בת שירה אושרת ז"ל אליה וינוח בני שירה אושרת ז"ל יוסף יצחק בן עליה ז"ל חיים בן אסתר ז"ל</p>	<p>העלון גם לרפואתו השלימה של דוד בן פינינה הי"ד</p> <p>העלון גם לרפואתו השלימה של מיכל בת סול הי"ד</p> <p>העלון לרפואת פינחס בן אסתר הי"ד שחי יטלח לו רפואה שלימה בכל אבריו וגידוליו!</p>
<p>העלון גם להצלחה וברכה של משה בן מרים הי"ד</p> <p>אנה בת רוזה הי"ד</p> <p>וכל בני משפחתם</p>	<p>העלון גם להצלחתו וברכת שפע בכל מכל ללומכי ויודעי העלון: שמואל בן אולגה הי"ד</p> <p>גְּנִיהַ אֲסֹתֵר בַּת שָׂרָה בַּתִּיהָ הי"ד</p> <p>העלון גם לרפואתו השלימה של טליה אסתר בת אלינור (לבית משפחת מזרח) הי"ד</p> <p>שריה בת אלינור הי"ד</p>
<p>העלון גם להצלחת סופי בת אליזבתה הי"ד</p> <p>ליאת בת סופי הי"ד</p> <p>מעין בת ליאת הי"ד</p>	<p>העלון מופץ לרפואתו השלימה של ניר בן יהודית מרים הי"ד וחזרה בתשובה וחמונה עם בת ישראל שרה של</p> <p>יניב בן יהודית מרים הי"ד</p> <p>וק חזרה בתשובה שלימה מן האהבת התורה והמשנות של</p> <p>גיא בן יהודית מרים הי"ד</p> <p>ניתן לקבל את העלון בדוא"ל מדי שבוע, נא לשלוח בקשה ל: alon.torat.haim@gmail.com</p>

